NOV HOTEL »SVOBODA« V STRUNJANU

Zdravje in rekreacija za invalide in borce

Ob Dnevu republike smo bili gostje zdravstveno rekreacijskega centra vojaških invalidov v Strunjanu priča zelo prijetnega dogodka: otvoritvi novega hotela »Svoboda«. Strunjan je s svojimi objekti že do sedaj nudil številnim vojaškim vojnim invalidom in borcem gostoljubje, ko so si želeli nabrati novih moči.

Želja, prebiti v domu vojaških vojnih invalidov nekaj *počitniških dni, je bilo več kot so* to dosedanje prilike omogočale. Potreba, obstoječe objekte dopolniti, je bila že dlje časa prisotna. Ko je bila potreba tudi družbeno priznana, so sredstva združili: Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja SR Slovenije, Zdravstvena skupnost SR Slovenije, Telesna kulturna skupnost SR Slovenije, Samoupravna komunalna interesna skupnost Piran in Republiški odbor ZZB NOV Slovenije.

Temeljni kamen za hotel je bil položen 24. VII. 1979. Dobili smo bistveno izpopolnjen Zdravstveno rekreacijski center, ki bo nudil VVI in borcem enake usluge kot naravna *zdravilišča. Poleg bazena s to*plo morsko vodo so za težje bolnike nameščene tudi kadi za kopanje. Novo zasnovane so tudi rekreacijske površine (tenis, nogomet, minigolf).

Namesto dosedanjih približno 3000 gostov letno, jih bo Center sprejel lahko še enkrat toliko iz Slovenije in drugih republik in pokrajin. V skrbi za vojaške vojne invalide in borce je otvoritev novega hotela »Svoboda« resnično pomemben dogodek, zato so se je udeležili mnogi pomembni gostje. Lep priložnostni program so izvedli pionirji in mladinci osnovnih šol iz Lucije in Pirana ter folklorna skupina in *pihalni orkester KUD Piran.*

Simbolično je prerezal trak in predal objekt svojemu namenu Janez Vipotnik, predsednik republiškega odbora ZZB NOV.

Želimo, da bi v novih prostorskih možnostih še vedno ostalo prijetno vzdušje domačnosti in skrbi za goste, po katerih je Dom VVI bil že doslej poznan.

MARIJA DEMŠAR
POSAVSKEGA 9

Poleg novega hotela »Svoboda« je zdaj v sestavu zdravstveno rekreacijskega centra vojaških vojnih invalidov in borcev NOV Slovenije v Strunjanu precej več kapacitet tudi v počitniških hišicah – bungalovih, ki so jih tudi posodobili in v vse prostore napeljali centralno kurjavo, da so uporabni vse leto.

Za oddih (razen zdravljenja z bolniškimi listi) nudi uprava tega doma do 31. marca 1981 tudi možnost daljšega bivanja (ne samo za 10 dni) po naslednjih cenah:

– v prenovljenih počitniških hišicah (bungalovih), ki niso pod streho stavbe v kateri je kopalni bazen za člane ZB NOV: v dvoposteljni sobi po osebi za oskrbni dan 265,50 din,

– v novozgrajenem objektu »Svoboda« visoke B kategorije, ki ima pod streho kopalni bazen – za člane ZB NOV: v enoposteljni sobi po osebi za oskrbni dan 354,00 din (za ostale 389,00 din); v dvoposteljni sobi po osebi za oskrbni dan 295,00 din (za ostale 325,00 din).

Prijave (potrjene o članstvu) je treba poslati neposredno ali prek občinskega odbora na naslov: Dom vojaških vojnih invalidov in borcev NOV – Strunjan št. 148, pošta 66320 Portorož. Pozive o datumu nastopa oddiha sporoča uprava doma neposredno prijavljenim.

Po 15. marcu bo verjetno *odprt tudi naš počitniški dom* ZB NOV v Banjolah pri Pulju, v katerem so tudi primerni pogoji za oddih v predsezoni in po glavni letni sezoni. O cenah bomo poročali v prihodnji številki.

anketa

Potrpežljivi ali pa tudi ne

Kako se vozimo z mestnimi avtobusi?

Lahko rečemo, da je mestni avtobusni promet v naši občini še kar dobro razvejan. Ali avtobusi vozijo dovolj pogosto, je prevoz občanov dovolj kulturen, sta bili vprašanji, ki smo ju zastavili potnikom.

Upokojenec **ANTON DEŽMAN** pravi: »Sam se ne vozim pogosto, žena ki hodi še v službo pa pove, da je bolj slabo. Proge niso med seboj usklajene in moraš prestopati, kar vselej ni najbolj prijetno. Še tole vam povem: vozniki nežnega spola, se pravi voznice, ki jih je sicer malo za krmili avtobusov, so boljše kot naš zakrknjeni moški spol.«

Poštar **FRANC KRALJ** je rekel: »Zdi se mi, da je ta naš mestni promet, ki služi bolj ali manj vsem, skorajda nerešljiv problem. Vsi namreč ne bomo nikoli zadovoljni. Prestopanje mi ne gre v račun; ali se ne bi dalo speljati direktnih prog v vse glavne smeri?«

Študentka **MILENA FLORJANČIČ** je povedala: »Čez mestni avtobusni promet nimam kaj reči. Morda sem malce bolj potrpežljiva, kot drugi potniki. Seveda bi vsakdo želel izpred svojega bloka proge na vse konce Ljubljane, vendar je to nemogoče.«

Delavec **MIRKO POPOVIČ** meni: »Bolj malo se vozim z mestnim avtobusom, ko pa smo *delali v Mostah ni bilo težav s* prevozom. Proga ‚dvojka' je bila v redu, za druge pa ne bi mogel reči kaj konkretnega.«

Prav gotovo je **ANTON ROMIH** eden redkih, ki zna pravilno uporabljati prometna sredstva: »Iz Dola pri Ljubljani se s svojim avtomobilom pripeljem do vpadnice. Avtomobil pustim tam in do delovnega mesta se peljem z avtobusom. Mislim, da bi tudi potniki morali biti bolj disciplinirani.«

I. A. – S. B.

Anton Dežman

Franc Kralj

Milena Florjančič

Mirko Popovič

Anton Romih

OB DNEVU JLA

Knjižne nagrade za šolske spise

Občinski odbor ZZB NOV in občinska konferenca ZRVS že vrsto let razpisujeta ob dnevu JLA natečaj za najboljši spis na šolah v naši občini. Letos je bila tema: nekdo nas združuje, nekdo nas varuje.

Knjižne nagrede za najboljše spise so dobili naslednji učenci: Anica Avsec, 7. razred OŠ Franc Ravbar – Dol, Maša Buttolo, 8. razred OŠ Milan Šušteršič, Tatjana Godnjavec, V-1 c r. Gradbena tehnična šola, Nataša Hajdinjak, 8. razred OŠ Boris Ziherl, Renata Kišek, 7. razred OŠ Mirana Jarca, Marko Kryžanovski 8. razred OŠ Vita Kraigherja, Matija Nose, 6. razred OŠ Franceta Bevka, Sandi Peterc, 5. razred OŠ Maksa Pečarja, Katjuša Popovič, 8. razred OŠ Danile Kumar, Nataša Vrhunc, 1. razred PTT Izobraževalni center in Pavle Popovič, 7. razred OŠ Boris Kidrič.

Objavljamo spis Matija Noseta iz osnovne šole Franceta Bevka:

»Mi smo mlada vojska Titova,« so prepevali naši partizani, ko so korakali iz boja v boj. Saj so tudi bili vojska že od 22. decembra leta 1941, ko je tovariš Tito ustanovil prvo proletarsko brigado. Med vojno pa je nastalo še mnogo partizanskih enot po vsej domovini. Skupaj so se bojevali proti okupatorju in si bili kot bratje, saj jih je združevalo skupno hrepenenje po svobodi. Po štirih letih težkih bitk in premnogih žrtvah so Titovi partizani leta 1945 odprli pot svobodi.

Tudi sedaj, ko je pri nas mir in so zabrisani sledovi vojnih grozot, gorijo v nekaterih deželah po svetu plameni vojne. Zato naši vojaki, pripadniki sodobne oborožene JLA, z vso pripravljenostjo bdijo nad našo svobodo, tudi ko mi spimo, se igramo ali pa sedimo v šolskih klopeh.

Vojaki opravljajo še več zahtevnih nalog. Vedno so pripravljeni pomagati ob naravnih nesrečah, pri gradnji cest, mostov, prekopov, železnic ali vodovodov.

Med pripadniki JLA so fantje iz vse Jugoslavije. Spoznajo se med seboj in sklepajo trdna prijateljstva. Ati mi je večkrat pripovedoval o svojem dobrem prijatelju iz Beograda, o gostoljubnem Črnogorcu in drugih s katerimi se je spoprijateljil v vojski.

Letos bodo pripadniki JLA prvič praznovali 22. december brez svojega tovariša Tita. Ostala pa jim je njegova neminljiva misel, ki jih vodi po njegovi poti. Tako kot je bil on ponosen na naše vojake, smo tudi mi ponosni na Titovo vojsko, našo JLA.

Nagrajeni reševalci novoletne križanke

Komisija, v kateri so bili Matjaž Korenčan, Irena Lavrič in Martina Vučemilo je izžrebala 5 nagrajencev, ki so pravilno rešili novoletno nagradno križanko.

Izžrebani so bili:

- **Miran Hočevar, absolvent, Levstikova 22**
- **Jožica Kastelic, uslužbenka, Črtomirova 31**
- **Dušan Koman, dijak, Ul. herceg. divizije 14**
- **Ljudmila Korošak, Sketova 6**
- **Marija Škufca, biolog, Ul. pohor. bataljona 165**

Nagrajencem smo denar – po 200 dinarjev – poslali po pošti.

Do določenega roka je na naš naslov prišlo 271 rešitev. Pravilna rešitev:

VODORAVNO: *LOPATA-KOTOR-ABADON-OPERA-POSARKA-TRNKA-IR-OASOVEC-DOŽ-NR-PADOVA-AŽIOTAŽA-ENOS-SREČNO NOVO LETO-VRINEK-KADI-INSKLADIŠČENJE-OKO-STARA-PROFILAKSA-CELOTA-TERAN-RECITAL-ERA-NOŽ-SLOVENC-OTISK-JAL-VANGA-TOP-AJAGE-ARAGONIT-IGLE-ANIS-OPASICE-TO-SLAKIINES-ERIKA-OST-KANAL-NT-VIČAN-SORGE-UVEAŠALA-ISAR-MATES-TEK-IG-METANOL-STIKS-ROTATOR-DILETANTIZEM-OSAKA-APA-RONER-GRUDNICAGRAM-ORINOKO-ČAIR-JELA-IVAN KAVČIČ-KANTA-ARARE-URA-STOT-NIELS-OSEBA-ETE-JEZIKAČ-TERILENES-NIKA-ALABAMA.*

POJASNILO POZD PLASTOR

Še enkrat: Neljubi dogodek v Stožicah

V 245. številki »Zbora občanov« Jožefa Cunder iz Stožic 19 skuša pojasniti svoje ravnanje, ko nam je onemogočila dovoz stroja in nam onemogoča dostop po poti, katere solastniki smo, do našega obrata. Nič ne bi imeli proti, da tudi ona pove stališča, če bi bila ta resnična, podkrepljena z argumenti. Toda iz njenega članka veje vse kaj drugega.

Cundrova kar na več mestih pozablja, da pogodbena organizacija združenega dela Plastor ni obrtna delavnica v lasti občana, ampak je to organizacija združenega dela, v kateri združuje delo 67 delavcev, med njimi tudi nekaj krajanov Stožic.

Cundrova se je že v letu 1977 pritožila na inšpekcijske službe zaradi hrupa in tresenja. Zato so bila naročena merjenja hrupa in tresenja tal pri Zavodu za varstvo pri delu SR Slovenije.

»Hrup, ki ga povzroča delavnica POZD Plastor v stanovanjski hiši Stožice 19 v kuhinji, je v dovoljenih mejah, razen v redkih konicah. Zato priporočamo premestitev mlina za plastiko, ki povzroča ta hrup.« Po ugotovitvah Zavoda za varstvo pri delu, smo mlin za mletje plastike takoj premestili drugam.

Leta 1979 so bile po nalogu sodišča ponovno opravljene meritve hrupa zaradi ventilatorja, ki je motil drugega soseda. Tokrat je bil hrup merjen v celotni okolici tega obrata POZD Plastor in je bilo ugotovljeno: »...da imisija hrupa, ki ga povzroča proizvodnja POZD v bližnji stanovanjski okolici pri normalnem obratovanju delovnih naprav in ventilacijskih naprav, ne presega dovoljenih meja.« Kljub temu pa Cundrova zahteva novo merjenje. Cena take meritve je 4000 din, plačuje pa jih POZD Plastor.

Kot kaže, si naša soseda ne more kaj, da ne bi udrihala po obrtnikih. Pri tem pa je bolj papeška od samega papeža. Pravi, da so obrtniki dobri poslovneži. Seveda so in dobro, *da so, sicer bi bilo stanje na* področju malega gospodarstva še slabše kot je. Vedeti pa moramo, da daje družba razvoju obrti in malega gospodarstva vso podporo, skuša obrt na novo ovrednotiti ter vzpodbuditi občane za ustanavljanje novih obratovalnic, obrtnike pa vzpodbuja pri ustanavljanju POZD.

Izjave Cundrove so torej popolnoma skregane z usmeritvijo naše družbe, in milo rečeno, blatijo občane, ki opravljajo samostojno dejavnost z lastnimi sredstvi – torej obrtnike.

Kako si upa Cundrova trditi, da je POZD širil poslovne prostore in jih dozidal za več kot sto odstotkov brez gradbene dokumentaciie?

POZD je oddelku za gradbene zadeve pri skupščini občine Bežigrad priglasil adaptacijska dela dne 22. 8. 1978 in dobil odobrenje za njih 31. 8. 1978.

Cundrova pravi, da se je neodgovorno širila dejavnost, ki dela **v celoti** (podčrtal POZD Plastor) z uvoženimi stroji in uvoženim repromaterialom, kar **zanesljivo predstavlja majhen kanček v mozaiku naše gospodarske nestabilnosti** (podčrtal Plastor).

Kako lepo je to povedano! Žal pa je neresnično.

POZD Plastor predeluje domače materiale in **tudi** uvožene. Uvožene pa le takrat, kadar gre za materiale, ki jih v Jugoslaviji ne proizvajamo. To so tehnični materiali, iz katerih Plastor dela sestavne dele za Iskrine televizorje, bojlerje Gorenje Tiki, mopede Tomos, žage Husqarna ter izvenkrmne motorje za čolne Tomos in tako dalje.

Znano je, da gre velik del Tomosovih izvenkrmnih motorjev v izvoz na zahodna tržišča, kjer jih uvrščajo med tovrstne najkvalitetnejše izdelke. K tej kvaliteti in renomeju jugoslovanskega proizvajalca pa prispeva nekaj tudi majhen sestavni del, ki ga je izdelal naš POZD iz uvoženega repromateriala. Enako je z bojlerji Tiki, ki jih izvažamo v Zahodno Nemčijo, to velja tudi za mopede Tomos, za Iskrine televizijske aparat itd.

Da pa ne bomo naštevali vse artikle, ki jih dela Plastor za delovne organizacije, ki jih potem te vgrajujejo v svoje izdelke, kateri gredo za izvoz, povejmo na kratko, da gre za Lesno industrijo Pameče, Libelo, *Novoles, Krko, Ilirijo, Brodocomerce*, Mehanotehniko in rudnik Mežico.

V letu 1980 je POZD Plastor izdelal za 32 milijonov novih dinarjev takih sestavni delov. Za to je porabil za 6 milijonov novih dinarjev uvoženega repromateriala, domačih materialov pa je porabil za 18 milijonov dinarjev.

Tudi vsi stroji Plastorja niso uvoženi in to kar trdi Cundrova torej ni resnica! *Sama je dvakrat hotela* preprečiti dovoz strojev domače izdelave (Belišče). To je morala vedeti, saj so bili stroji na kamionih, napis na njih pa je dovolj kričeč, da se vidi kdo jih je izdelal. Plastor ima v tej delavnici 12 strojev, od česar sta dva uvožena iz Zahodne Nemčije, vsi ostali pa so izdelani v Jugoslaviji.

Cundrova govori o nenačrtnosti razvoja naše delovne organizacije, kar je smešno. Tako kot vse druge OZD, imamo tudi mi svoje srednjeročne in letne plane.

Neresnična je tudi trditev, da je dohod iz severne strani iz Stoženjske ceste mnogo širši. Taki trditvi se lahko smejimo, če si dohod ogledamo.

POZD Plastor in njegov direktor *Vojko Rajšter ni eno in isto. Rajšter* je POZD ustanovil izključno z lastnimi sredstvi leta 1974. Takrat je vanj vložil tri nove milijone dinarjev osnovnih in obratnih sredstev. To je bilo tedaj sto odstotkov vseh sredstev POZD Plastor. Danes je njegov delež v POZDu le osem odstotkov, 92 odstotkov pa so družbena sredstva, ki smo jih ustvarili delavci te organizacije.

S temi sredstvi bo POZD v letošnjem letu po planu ustvaril 183.275.000 novih dinarjev celotnega prihodka in bo imel 63.435.226 dinarjev dohodka. Za samoupravne interesne skupnosti bo Plastor prispeval 5.520.000 dinarjev. Povprečni osebni dohodek delavcev lani je bil 10.175 dinarjev, najnižji je bil 6.620. dinarjev, najvišji pa je bil osebni dohodek direktorja 26.447 dinarjev. Od 67 delavcev jih je 25 kvalificiranih, visoko kvalificiranih, s srednjo ali visoko izobrazbo, 42 pa jih je nekvalificiranih. Imamo pa še dva učenca v gospodarstvu, štiri štipendiste na univerzi in srednji šoli.

Večina sporov se suče okoli dovozne poti, katere solastnik je POZD Plastor in še nekateri drugi sosedje. Ker Cundrova pota POZDu zapira, jo tožimo, sodišče pa je odločilo, da za čas, ko tožba teče, *Plastor lahko uporablja pot.* Plastor je že pred časom poslal solastnikom pismo, v katerem se obvezuje, da bo vzdrževal to pot, ker je sam največ uporablja. Solastnica Cundrova pa ne dovoli vzdrževanja poti, tako, da so na njej globoke luknje. Ko je solastnik poti Stanko Sitar te luknje na enem delu poti zasul s peskom in steptal, so sosedje, Cundrovi, ponoči razrili pot in zmetali ves pesek sosedu (Sitarju) na vrt ter z njimi pokrili rastoče povrtnine (dokaz tožba Sitar Stanka).

Še nekaj: Cundrova toži tudi občino Bežigrad, zaradi tega, ker je ta odstopila solastništvo poti POZD Plastor:

Zelo neljubo nam je, da smo morali z vsem tem v javnost, vendar kot kaže, ne gre drugače. V članku Cundrove je toliko neresničnih trditev, da o vseh niti nima pomena pisati. Delavci Plastorja se samo sprašujemo zakaj nam meče polena pod noge in ovira naš razvoj?

POZD Plastor